

Les cançons del disc dels Pastorets de Sant Just

Ja sabeu que els Pastorets de Sant Just no són gens convencionals... Per entendre qui és qui dels personatges que apareixen a les cançons us recordarem una mica l'argument original de l'obra «És teu?», de Pep Albanell...

D'entrada hem de recordar que els nostres Pastorets no representen cap història bíblica, sinó uns fets que es produeixen avui dia, en un indret proper. Hi ha un naixement la nit de Nadal; la mare serà una immigrant que es diu Maria o un nom semblant en el seu idioma, i per allà es trobarà amb Josep, un bon home que no és el pare però que acabarà fent aquest paper. Pel lloc del naixement hi passarà gent del camp (pastors, pagesos, trementinaires...) i també hi arribaran tres personatges (un de blanc, un de ros i un de negre) que traginen paquets seguint un misteriós llum. En mig de tot hi ha un caçador que ens acosta a la figura del caganer del pessebre. Les forces diabòliques (mafiosos) i angelicals (mossos d'esquadra) són els protagonistes de la lluita final que acabarà, com acaben sempre els pastorets, amb el triomf del bé sobre el mal. I com la mare es diu Maria i el «pare» Josep,... al nen li posaran... Jesús.

Bé, aquest és l'argument original de l'obra, però nosaltres hi fem canvis cada any per adaptar-nos a la realitat santjustenca, així que si voleu veure com van les coses aquest any no us toca altre remei que venir a veure l'obra.

I ara sí, aquí teniu les lletres de les cançons del nostre disc...

Obertura

(Peça musical feta amb fragments de les cançons dels Pastorets)

Josep va a cercar foc, allà a Betlem sota una penya

(Popurri de cançons tradicionals)

Josep va a cercar foc,

va a cercar foc, i no en troba enlloc.

Josep, quan ha arribat

troba el fill que ja era nat.

Josep va a cercar foc,
va a cercar foc, i no en troba enlloc.

Anem a Betlem a veure el Messies,
anem Betlem i l'adorarem.

Ses blanques manetes,
petites com son,
sent tant petitetes
formaren el món.

Anem a Betlem a veure el Messies,
anem Betlem i l'adorarem.

Sa galta és de rosa,
collida al jardí,
d'un bes l'ha desclosa
l'estel del matí.

Anem a Betlem a veure el Messies,
anem Betlem i l'adorarem.

Allà, sota una penya
n'és nat el Jesuset, nuet, nuet.

Allà, sota una penya
n'és nat el Jesuset, nuet, nuet,
que és fill de mare verge

i està mig mort de fred, nuet, nuet
i està mig mort de fred.

Pastors hi arribaren
allà a la mitja nit, cric-cric, cric-cric.

Pastors hi arribaren
allà a la mitja nit, cric-cric, cric-cric,

veient que tots hi anaven
del gran fins al més xic, cric-cric, cric-cric,
del gran fins al més xic.

Cançó dels Cròtal

(El Sr. Cròtal és el mafiós que planifica l'operació. En uns Pastorets clàssics seria el diable)

Som els Cròtal, sí, som els Cròtal.

(Són els Cròtal, sí, són els Cròtal).

Som el clan més "guai", més ric,
som el clan més malparit
del món.

Els reis dels negocis tèrbols,
especuladors sens mida;
ningú ens pot dur la contrària
si vol conservar la vida.

Som els Cròtal, sí, som els Cròtal.

(Són els Cròtal, sí, són els Cròtal).

Som el clan més "guai", més ric,
som el clan més malparit
del món.

Fem el que ens dóna la gana,
dominem tot el mercat,
enredem tothom tothora
i ningú ens ha enxampat.

Som els Cròtal, sí, som els Cròtal.

(Són els Cròtal, sí, són els Cròtal).

Un negoci hem planejat
que ens farà guanyar un grapat
de calers.

Cançó de les Trementinaires

(Les trementinaires eren les dones que es dedicaven a la recolecció d'herbes remeieres i olis essencials)

Som les trementinaires
sàvies i medecinaires,
que guarim danys de tots caires
amb unguents i herbes del camp
I no ens agraden gaire
els milhomes receptaires
que metzines de mal flaire
en pastilles van posant.

Els nostres remeis són genials,
en tenim per tots els mals:
oli de serp blanca per punxades,
oli d'escurçó per les picades,
oli de llangardaix per inflamacions
i l'oli d'avet per als ronyons.

Per guarir ferides, trementina,
milifulla si vols la pell fina,
l'herba blava per la tos i el moc,
l'herba sangonera ho cura tot.

Som les trementinaires

sàvies i medecinaires,
que guarim danys de tots caires
amb unguents i herbes del camp
amb unguents i herbes del camp

Makun

(Cançó de bressol tradicional de Mali)

Makun makun Bebe o makun
Makun makun Bebe o makun sa
Mun de kera Bebe la makun
Fosi ma ke Bebe la makun sa
Mun de kera Bebe la makun
Kɔngɔ de be Bebe la i makun sa.

Cançó del caçador

(Personatge que no surt als Pastorets tradicionals i que en els nostres fa el paper de caganer)

N'era un caçador... de pega
que algú va entabanar
per anar a caçar el senglar.
Però aquest algú, barrut,
el que volia era fer un negoci brut.
El pobre caçador... de pega
s'havia escarxofat
enmig l'espès arbrat
amb l'escopeta a punt

tot desitjant poder deixar un senglar difunt.

Però estava el caçador... de pega

i abans de fer el fet

algú li etziba un tret

i té un ensurt tan gran

que va i afluixa pel darrera i pel davant.

La moral d'aquesta història

ja l'haureu endevinat:

qui amb brètols s'associa...

...acaba del tot emmerdat. Oidà!

Cançó del Zerezeda

(Personatge que no figura a l'obra original i que ha aparegut alguns anys. Juan de Cereceda va ser un coronel d'intendència borbònic al qual uns «rifenyos» -malnom dels santjustencs- li van robar uns centenars de caps de bestiar i els van dur a la Barcelona assetjada. Va haver-hi represàlies...).

A Don Juan de Zerezeda,

coronel borbònic atroç,

uns "rifenyos" se'l rifaren.

Don Juan va enutjar-se

i prengué greu represàlia.

Zerezeda odiós!

Soy Don Juan de Zerezeda,

un borbónico muy cruel.

En San Justo me olvidaron,

malditos rifeños!

En San Justo me olvidaron

pero hoy tengo un papel.

Yo era jefe de un rebaño,
un rebaño de mil “crestats”
que alimentaban la tropa
castellana y francesa.
Que alimentaban la tropa
que asoló el “Principat”.
Yo quería mucho a mis cabras,
oh, cabras de la legión!
Y una noche me las robasteis,
rifeños inmundos...
Y una noche me las robasteis
para venderlas al Born.
Soy Don Juan de Zerezeda,
coronel de los mil “crestats”.
Esta es mi triste historia,
pobres cabras mías.
Esta es mi triste historia,
aplaudidla y ya està!

Cançó del Negratxo i l'Albí

(El Negratxo i l'Albí, com és fàcil d'imaginar, són dos personatges del trio que tragina paquets seguint un llum que els guia fins el naixement...)

A: Jo no miro,

N: tu no mires,

A: tu aquí deixes,

N: jo aquí deixo

A i N: aquest maleït paquet.

A: Tu no mires,

N: jo no miro,

A: jo l'agafo,

N: tu l'agafes

A i N: i l'encàrrec ja hem complert.

Tango del Groc

(El tercer... En els Pastorets tradicionals hi ha un blanc, un negre i un ros... En els nostres és un groc)

Jo sóc el pària,

amics, d'aquesta faula,

no dic ni una paraula

en cap de les funcions.

Sols deambulo

pel mig de l'escenari,

talment un perdulari

i amb música de fons.

Sóc peça clau,

amics, d'aquesta trama,

però vet aquí el meu drama,

escolteu bé què us dic:

la fan tan grossa

en Josep, l'Albí el, Negratxo

que no puc, ni borratxo,

desfer aquest embolic.

Però avui és el dia

que deixo les penes,

em llenço a l'arena

i trobo el meu lloc.

Que avui em "desmadro",

avui m'arromango

i us canto aquest tango,

el tango del Groc.

Cançó del Waldenot

(Waldenot no és un personatge de l'obra original, és el diable santjustenc per excel·lència, el diable del Walden... La seva cançó és un ball de diables. La lletra? ...no és gaire difícil)

Wal, wal, wal, wal, wal, wal, Waldenot.

Cançó dels Àngels

(Les forces del bé. En l'obra original no són àngels, encara que els seus noms siguin Miquel, Gabriel i Rafel. En els nostres Pastorets poden dur ales...)

Què ha passat avui aquí?

no sé què haureu vist vosaltres.

Us direm què, per nosaltres,

ha passat avui aquí.

Hem pescat uns delinqüents

que fa temps que perseguíem.

Altres coses trobaríem,

però avui no ens preocupen gens.

Per exemple, el caçador

no sé com té el permís d'armes.

No he pogut ni atansar-me

perquè fa molta pudor.
Ni si tothom que és aquí
té en regla la paperassa,
resulta que no hi veig massa
i, ves per on, no puc llegir.
Avui, doncs, hem enviat
els Cròtal a la garjola
i amb aquesta cosa sola
ja ens donem per ben pagats.
Tu, Josep, ets un bon noi,
I avui has donat la talla.
Preneu nota, jovenalla,
és dels Pastorets l'heroi.
Has sabut entendre-ho bé,
ets un home que raona,
el que importa és la persona
tant hi fa si té papers.

Cançó de Josep

(El Josep no necessita cap presentació...)

Boix-grèvol, Nadal s'acosta.
Temps de ser a casa, temps de recer.
I aquesta noia? No té cap sostre,
un nadó als braços, no té papers
L'he d'ajudar, però no sé com
També estic sol, no tinc ningú

No em queda un xavo, no tinc feina.

Tot ho he perdut!

Boix-grèvol, Nadal s'acosta.

Temps de ser a casa, d'algú al costat

Potser podríem..., què et sembla noia?

buscar un refugi, tu, jo i l'infant

Hem de marxar a un altre indret,

tal com ha anat no pot ser aquí.

Però cal diners per fer el viatge

I no en tenim.

Boix-grèvol, Nadal s'acosta

Temps d'esperança, temps d'il·lusions,

on de vegades s'obre una escletxa

i tot canvia, i entra claror

Parlem diferent, no ens coneixem,

però és ben igual, estic content.

Ja tenim tot el que ens calia

va, noia, anem

Boix-grèvol, Nadal s'acosta.

Temps de ser a casa, temps de recer.

Cançó dels Pastorets de Sant Just

(Cançó final amb cànon, que canta tota la companyia... i la gent del públic que la sap).

A l'escenari, les faules

les conten uns quants actors.

Però a la vida, les històries

les construïm entre tots.

Així doncs, ens toca escriure

la nostra part del guió.

Posats a fer, aprofitem-ho

per bastir un món millor.

Tots plegats hem de bregar

dia a dia, pas a pas

Cada passa fa camí,

molts records, memòria

cada gota rega el camp

cada gest fa història

Colze amb colze, frec a frec

fem plegats els Pastorets

Text, vestuari, llums, guió

personatge, grada,

cada peça té l'encaix

juntes són teatre

Colze amb colze, frec a frec

fem plegats els Pastorets

Pastorets us desitgem

unes bones festes.

Gràcies per haver vingut.

Pastorets per sempre!

Gràcies per haver vingut.

Pastorets per sempre!